

інтерпретацію чарівницької таїни. У серії “Метелики” (2001), автор розкріплює свою мистецьку уяву і вільно, єдиним подихом передає своє відчуття жіночої сутності, виявляючи її в метафорично-асоціативних метаморфозах. Жіночі постаті з гіпертрофовано великими крилами метеликів, написані з обтічними формами прикритого чи нагого тіла, узагальнюють такі моральні поняття, як врода, духовна чистота, цнотливість як ідеал жіночності. При тому барвиста узорчастість розпростертих по площині крил дає красивий декоративний ефект.

Оглянуті на виставці роботи В. Свінарьова пересвідчують, що він упевнено долає інерційні засади, закладені академічним навчанням у мистецькому виші, та впевнено крокує шляхом постмодерністичних інновацій.

Іван Чуліпа,
мистецтвознавець

Виставкова діяльність НАОМА

Активна й багатоманітна за своїми формами виставкова діяльність Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури – провідного мистецького закладу України, що базується на традиційних академічних методиках, впроваджує новітні педагогічні технології у підготовці фахівців, упродовж навчального 2012/13 року підтвердила високий мистецький рівень презентованих творів, плідну творчо-педагогічну працю професорсько-викладацького колективу академії.

1 жовтня 2012 року в НАОМА, на урочистих зборах з нагоди початку нового навчального року, перед професорами, викладачами, студентами та гостями виступив ректор академії, професор Андрій Чебикін.

“Нині Академія стала вищим мистецьким навчальним закладом, відомим і шанованим у світі, – зазначив він. – Досягнення в навчальній і науковій діяльності, підготовці творчих та науково-педагогічних кадрів, потужний науково-творчий потенціал та велика організаторська роль у розробці важливих напрямків підготовки фахівців визначили її як одного з лідерів серед вищих закладів мистецької освіти в Україні.

У новому навчальному році в Академії здобуватимуть мистецьку освіту 824 студенти, для 156 з них цей рік буде першим; на заочному відділенні навчатиметься 137 студентів. В Академії й надалі відбуватиметься подальше вдосконалення організації навчального процесу, поліпшення матеріальної бази, надаватиметься підтримка творчій ініціативі студентів”.

Ректор привітав усіх студентів з початком навчального року, побажав відшліфовувати майстерність, дбати про національні ознаки мистецтва, бути патріотами України, вивчати історію та мову. А. Чебикін подякував усім, хто працює в академії, а також разом з деканами факультетів – А. Да-

видовим, А. Яланським та М. Русяєвою вручив першокурсникам студентські квитки.

18 грудня 2012 року відбулась Урочиста академія з нагоди 95-річного ювілею від дня заснування НАОМА. З цієї нагоди в Академії та поза її межами відбулись художні виставки, конференції, презентації книг: у Національному художньому музеї України експонувалась **художня виставка творів з музейної колекції НАОМА** та відбулась **презентація книги “Мистецька збірка академії”**; у виставкових залах НАОМА відкрилась **художня виставка творів провідних професорів, викладачів і студентів**; у Національному заповіднику “Софія Київська” експонувалась **виставка творів викладачів і студентів Академії “Від Школи до Храму”**; відбулися: **круглий стіл кафедри теорії та історії мистецтв “ФТІМ у XXI столітті: Події. Персоналії. Перспективи”** та **наукова конференція “Творчі засади Української академії мистецтва: традиції та сучасність”**.

18 жовтня відкрилась **ретроспективна виставка живопису** члена-кореспондента цієї академії, заслуженого діяча мистецтв України, професора НАОМА **Валентини Гаврилівни Виродової-Готьє**.

У художніх творах видатного майстра – жанрових (“Вишивальниці”, “Хлопці у полі”, “Мати з дітьми”), портретних (“Карпо Трохименко”, “Левко Ревуцький”, “Марія Приймаченко”, “Ольга Басистюк”, “Софійка”, серія “Оголені”) та пейзажних (серія “Карпати”) полотнах яскраво визначена вірність національній реалістичній школі, висока культура художнього мислення й громадянська позиція. Творчість Валентини Гаврилівни змістовно глибока, позначена власним стилем, є чудовим зразком образно-композиційної досконалості й колористичного ладу, а головне, тепла й щира, сповнена енергетикою рідної землі й пронизана сонцем її душі.

На багатолюдному відкритті виставки президент НАМУ, ректор НАОМА, професор **А. Чебикін** у вітальному слові високо оцінив творчий доробок і результати багаторічної педагогічної праці Валентини Виродової-Готьє. *“Мистецтво художника цютивле, “тихе”, але з яскравими акцентами, – зазначив він. – Вражає прозорість і чистота в портретах, певна романтизація й поетичність образу, заглиблення у внутрішній світ. Майстерність автора рівноцінна – в жанровій картині, портреті, краєвиді чи натюрморті”*.

Колеги, педагоги, представники громадських організацій, музеїв, студенти щиро вітали професора з відкриттям виставки, ділились враженнями від творів художниці, визначали вагомість та значущість її доробку для сучасного українського образотворчого мистецтва.

Василь Гурін, професор. *“Валентина Виродова-Готьє – справжня зірка в українському мистецтві. Прекрасна тиша, чистота, правда, краса – це її творчість. Робіть так, як Валентина Гаврилівна! Творіть душею!”*

Микола Стороженко, професор. *«Головне у мистецтві – не втратити чистоти світогляду. Валентина Гаврилівна зберегла у творах стан душі. Можна абстрактно сприймати дійсність, інтерпретувати, але важливо переда-*

вати ставлення до життя через красу дійсності. Професор Виродова-Готьє пронесла чистоту через реальність!»

***Віра Барінова**, професор. «Валентина Гаврилівна – перша вчителька моя в академії. Сталося це в 1953 році на першому курсі, коли я прийшла вчитися. І досі вона залишається для мене геніальним художником-педагогом, красунею, мамою Наталки, теж художниці й педагога, має щастя від двох онученят. Хто хоче вчитися – у Валентини Гаврилівни є на чому вчитися».*

Насамкінець виступила Валентина Виродова-Готьє зі словами вдячності за високу оцінку її творчої та педагогічної праці.

24 жовтня 2012 року у виставковій залі НАОМА відбулась презентація книги **“Українські записи” Порфирія Денисовича Мартиновича**, виданої у Харкові цього року кандидатом філософських наук Олександром Савчуком.

Під час роботи над книгою були внесені дві тисячі зауважень автора до першого видання його праці, надрукованої у “Киевской старине” 1902 року. У книзі вміщено фотографії видатних українців, з якими спілкувався Порфирій Мартинович – це Опанас Сластіон, Сергій Васильківський, Василь Кричевський, Гнат Хоткевич, Катерина Грушевська, Стефан Таранушенко, Петро Жолтовський.

На зустрічі виступили: Олеся Бріцина – автор вступної статті до книги, професори Людмила Міляєва, Василь Перевальський, Олександр Федорук, які високо оцінили видавничу й наукову діяльність автора, котрий повертає сторінки історії та дбайливо відстоює пам’ять про видатних українців у всій повноті й красі. “Наша розмова – це духовне очищення, необхідне всім нам”, – такими словами завершив зустріч-презентацію Олександр Федорук.

На пам’ять про українських кобзарів, страчених у 1930-ті роки, Олександр Савчук виконав на бандурі кілька інструментальних композицій.

У листопаді 2012 року проведено щорічний конкурс вшанування пам’яті видатного українського художника **Віктора Шаталіна**, в якому взяли участь 60 студентів різних курсів факультету образотворчого мистецтва (спеціальність “Живопис”). На розгляд журі представили 101 твір. За підсумками обговорення І премію отримав студент Ярослав Ясенев (за картину “Мати”). Заохочувальні премії присуджені Людмилі Івановій (твір “Тендітність”), Михайлові Томасіку (твір “Леді Годіва”).

Вперше студентська громада НАОМА визначила три кращих роботи: Ярослава Ясенева, Михайла Томасіка, Ганни Шарاپової.

У стінах НАОМА експонувалась **виставка**, приурочена до 75-річчя від дня смерті видатного художника, фундатора української графічної школи **Івана Івановича Падалки**.

Ім’я Івана Падалки – одного з найкращих учнів Михайла Бойчука у 1920-ті роки внесене до сотні найкращих художників Європи ХХ століття. Його роботи експонувалися на виставках у Голландії, Данії, Італії, Німеччині, Норвегії, Польщі, Швейцарії, Франції, Японії. Про

його твори та роботи соратників, виставлені 1931 року в Парижі, французький письменник Е. Дабі писав: *“...Перед нами правдиве і просте мистецтво... Це мистецтво не прагне ні засліпити, ні обманути, ні навіть переконати. Воно щире в своїх почуттях, це могутнє мистецтво, що чарує молодістю та здоров'ям... Художники прагнуть показати... живі картини нового світу”*.

Іван Падалка, його вчитель Михайло Бойчук та друзі-бойчукісти були розстріляні 13 липня 1937 року за вироком Військової колегії Верховного суду СРСР. На місці їхніх поховань та десятків тисяч знищених тоталітаризмом митців, письменників, поетів, науковців нині споруджено Меморіал пам'яті.

На виставці вперше експонувалися оригінали вцілілих живописних та графічних творів з Національного художнього музею України, копії з архівів ДМУОМ і окремих ілюстрованих митцем книг та журналів.

В оригінальній і професійно побудованій експозиції творів за проектом професора Лариси Скорик перед глядачем постав образ митця, подвизника, патріота, який, не зважаючи на драматизм долі, виконав свою місію сповна і чие ім'я значиться серед 100 кращих художників-графіків європейської спільноти.

Поряд із творами Івана Падалки, монументальних розписів бойчукістів у виставкових залах були представлені твори українських митців, які творчо й духовно сповідують настанови школи монументального живопису Михайла Бойчука: Володимира Прядки, Олександра Івахненка, Василя Перевальського, Олександра Мельника, Петра Гончара, Володимира Мельниченка, а також декілька рисунків Олександра Саєнка 1920–1921 рр. — періоду спільного навчання з І. Падалкою в Українській академії мистецтва.

Остан Ковальчук, проректор з наукової роботи НАОМА, у вступному слові підкреслив непересічне значення цієї виставки-проекту, яка вперше у виставкових залах Академії відкриває славні й водночас трагічні сторінки епохи відродження першої третини ХХ століття, становлення школи монументального мистецтва Михайла Бойчука, славні імена, які вкарбовані в історію українського мистецтва.

Куратор виставки, професор НАОМА **Лариса Скорик** у своїй промові акцентувала увагу на тому, що художня виставка — це перша спроба повернути імена видатних вихованців монументальної школи живопису Михайла Бойчука. У виставкових залах було представлено твори 24 художників, що належали до школи Бойчука, але насправді їх значно більше.

Марія Гнілоскуренко, праправнучка рідної сестри Івана Падалки, студентка НАОМА. *«Я давно виношувала ідею цього проекту — показати творчій молоді у стінах Академії монументальне мистецтво, українську графіку художників, які належали до школи Михайла Бойчука. Майже всі твори Івана Падалки втрачені, але деякі з них залишились у фондах, родинних архівах,*

і ми маємо змогу показати їх не лише у фотографіях. Вічна пам'ять тим, чие життя було обірване на високій ноті».

Володимир Мельниченко, художник монументального мистецтва:

«У художників-бойчукістів були крила, вони любили Україну, вміли малювати... Основні твори знищені, але те, що залишилось, дає уявлення про потужну мистецьку школу».

Андрій Яланський, проректор з науково-педагогічної роботи НАОМА: *«Символічно, що ми повертаємось до пам'яті й творчості страчених бойчукістів. Падалка навчався в Академії у 1917–1922 роках, достойно пройшов творчий шлях художника і педагога в Миргороді, Межигір'ї, в Академії став фундатором української графічної школи. На його долю випали трагічні сторінки історії українського народу. Вічна йому пам'ять».*

Василь Перевальський, професор НАОМА: *«Художня виставка є унікальним явищем в Академії за багато років. Національне відродження почалося ще на початку ХХ століття з будинку Полтавського земства, з творчої діяльності Василя Кричевського, Порфирія Мартиновича, Опанаса Сластіона. Створювались тоді національні школи за формою. У 1920–1930-ті роки розпочалось справжнє відродження. Митці повірили в комуністичну ідею, у створення раю на землі. І, здається, вірили до кінця, всі відхилення сприймали як помилки, які можна виправити. Після розстрілу в 1934 році з їзду кобзарів тоталітарна система почала наступ на інтелігенцію...*

Бойчукізм увібрив у себе все найкраще, що було створене до нього, це була прогресивна течія в мистецтві. Нині бойчукізміві присвячені ґрунтовні мистецтвознавчі дослідження. Шануйте золотий вік, коли художники мають можливість самовиявлення».

Микола Стороженко, професор НАОМА: *«Справа монументалізму не знищена. Молоді митці бережуть пам'ять про наших титанів. На виставці представлені унікальні матеріали. Своїм життям вони творили мистецтво – глибоко філософське, людяне, чисте, з любов'ю до народу, його культури. Це наша школа, ми живемо її ідеями, сповідуємо національну форму – форму площини. У 1990-х роках художники-монументалісти зібрали альбом творів бойчукістів і жили з ними увесь цей час. З Воскресінням ідей школи!»*

На завершення відкриття виставки присутні переглянули фільм “Розстріляне Відродження”.

На художній виставці, приуроченій 75-річчю від дня розстрілу прогресивних українських митців-бойчукістів, відбувся **круглий стіл на тему “Розстріляне Відродження”**. Тут, під головуванням проректора з наукової роботи НАОМА Остапа Ковальчука, виступили:

Андрій Чебикін, ректор НАОМА, професор: *«Уперше за 75 років після страти українських митців, засновників школи монументального мистецтва на початку 1920-х років, ми презентуємо в залах Академії твори одного з яскравих бойчукістів – Івана Падалки.*

Засідання круглого столу “Розстріляне Відродження”

Професор Михайло Бойчук, його однодумці, учні творили нове мистецтво, базуючись на досягненнях національного мистецтва, у навчальних програмах звертаючись до вивчення першоджерел – народного мистецтва, а також за-своювали кращі зразки світового мистецтва.

Однак, у 1934 році розпочалися чорні сторінки історії – доноси, аби знищити конкурентів, звинувачення, переслідування і, врешті, 1937 року Іван Падалка, його вчитель Михайло Бойчук та друзі-бойчукісти були розстріляні.

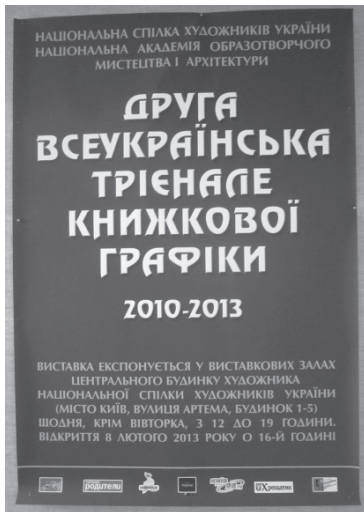
21 листопада 1991 року у с. Жорнокльови Драбівського району Черкаської області було відкрито пам’ятник до 100-річчя від дня народження Івана Падалки, автором якого є скульптор Інна Коломієць.

Нині пишуться нові, уточнені сторінки історії до видання, яке готується з нагоди 100-річчя Академії. Щойно з Нью-Йорку повернувся професор Олександр Федорук і привіз невідомі матеріали.

Я дякую всім, хто долучився до ініціативи показу й ознайомлення з творами представників школи монументального мистецтва».

На засіданні круглого столу виступили: Сергій Білокінь, український історик, професори НАОМА Лариса Скорик, Олександр Федорук, Микола Стороженко, Василь Перевацький, Михайло Криволапов, а також художники-монументалісти – Володимир Мельниченко, Олександр Мельник, студентка НАОМА Марія Гнілоскуренко.

20 лютого 2013 року було підбито підсумки конкурсу імені Віктора Зарецького. В експозиції конкурсної виставки представили 65 творів живопису, графіки, сценографії, реставрації, авторами яких є 65 студентів факультету образотворчого мистецтва. Журі, очолюване ректором Академії, професором А. Чебікініним, визнало кращим і достойним першого місця жи-

Афіша Другої Всеукраїнської триєнале книжкової графіки — 2013

200 художників-графіків з усієї України.

Мета триєнале книжкової графіки — активізація процесу розвитку мистецтва книжкової графіки, виявлення кращих мистецьких знахідок і їхнє впровадження у видавничу практику, ознайомлення шанувальників образотворчого мистецтва з досягненнями на ниві мистецтва книговидавничої справи.

Глядачі ознайомилися з новими циклами відомих майстрів сучасного книжкового мистецтва — А. Чебикіна, В. Перевальського, Г. Галинської, В. Гордійчука, О. і С. Харуків, а також відкрили для себе імена випускників і студентів багатьох вишів України.

Виставка засвідчила, що славні традиції української школи оформлення та ілюстрування книги послідовно розвиваються, поповнюючи національну культуру новими творчими досягненнями українських митців.

Окрасою виставки стали твори, призначені для ілюстрування дитячої книги. Оригінальністю творчого мислення та глибоким розумінням сутності книжкового мистецтва вирізнялись твори В. Штанка, К. Матвеевої, В. Анікіна, О. Грищенко, І. Рудь-Вольги, А. Сакуна, Ю. Тверітіної, Т. Денисенко, П. Дорошенко, І.Копистко.

В експозиції презентувалась харківська школа мистецтва книги з характерною майстерністю реалістичного рисунка, композиційною та сюжетною вигадливістю, а також Львівська академія друкарства.

вописний твір “Спогади про літо” **Ірини Шевельової** (V курс факультету образотворчого мистецтва, майстерня професора В. Гуріна).

На “**Всеукраїнській триєнале книжкової графіки — 2013**” Національна спілка художників України преміювала відрадженням до Будинку творчості НСХУ імені К. Коровіна у м. Гурзуфі за експоновані на виставці твори **Олега Грищенка, Тетяни Денисенко, Поліни Дорошенко, Юлії Тверітіної, Ірини Копистко, Владислава Христенка.**

Виставка творів художників-графіків, що працюють у царині конструювання, художнього оформлення та ілюстрування книжкових видань, за роки незалежності України відбулася вдруге.

На ній було представлено понад 600 творів (авторські книги — арт-бук і творчі ідеї, які чекають свого видавця) майже

“Триєнале можна назвати виставкою молодих талантів — запевнив народний художник України, професор Василь Перевальський, — і це дає надію на яскравий злет книжкового мистецтва”.

25 лютого 2013 року в Київському Палаці дітей та юнацтва відбулось відкриття **XVI міжнародної виставки навчальних закладів “Сучасна освіта в Україні — 2013”**. Мета виставки — репрезентувати досягнення в навчальній і науковій діяльності, підготовці творчих та науково-педагогічних кадрів.

В експозиції виставки Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури — авторитетний мистецький навчальний заклад України, де студенти отримують фах і досягають майстерності у живопису, графіці, скульптурі, театральньо-декораційному мистецтві, архітектурі, реставрації творів мистецтва, мистецтвознавстві та арт-менеджменті, — представила понад двадцять живописних полотен та графічних аркушів своїх студентів. На стендах було представлено наукові збірники, книги, альбоми, каталоги, проспекти, видані в Академії за 2010–2012 рр.

25 лютого 2013 року у виставкових залах НАОМА відкрилась **виставка графічних творів “Роздуми”** заслуженого діяча мистецтв України, професора, завідувача кафедри рисунка **Віктора Бистрякова**.

В експозиції виставки було представлено понад тридцять живописних полотен та графічних аркушів, які розкривають самобутній талант яскравого художника сучасності. *“Твори В. Бистрякова — це спосіб пластичного усвідомлення світу, спосіб поділитися з глядачем глибоко пережитим в образному сприйнятті навколишньої дійсності, — так оцінює творчість художника мистецтвознавець **Наталія Шидловська**. — Творчий пошук іде через зібраний асоційований образ, через поєднання духовно-мелодійних аспектів в єдине ціле за принципом поліфонії, сягаючи вираження гармонії та елегантності”.*

Андрій Чебикін, ректор Академії, професор: *«Віктор Бистряков — чудовий рисувальник, живописець, плакатист. Виріс в Академії, всі його знають як відкриту й щиро людину, що робить добро людям. Став блискучим художником, має високу культуру рисувальника, композитора. Його жи-*

На Міжнародній виставці
“Сучасна освіта в Україні — 2013”

вопис нагадує Моранді, який підкорив увесь світ. “Яблуневий сад” Віктора Бистрякова зберігає вдома як реліквію. Йдуть розмови про відкриття в Академії кафедри сучасного мистецтва. Ось новітнє мистецтво, що покаже Бистряков! Академія має бути консервативною. Необхідно засвоїти ази школи — пластику, колористику, а далі йти власним шляхом. Дяка — це найбільша шана. Про Академію пішла слава світами, в ній є достойні вчителі, професори.

Твори Бистрякова хвилюють людей, їх відчуваєш душою, бо працює художник на імпульсах — згорає, щоб дати людям, Україні. Люблю цю людину, друга з 7 класу художньої школи, разом жили в гуртожитку на Валу Ярослава.

Легко говорити про щедрого на задуми митця. Коли створювалась майстерня вільної графіки, я запросив Бистрякова очолити її. Він прекрасний педагог, тонка натура. Вітаю всю родину зі святом відкриття виставки! Дай, Боже, Вам щастя!»

На відкритті виставки виступили: **Юлія Майстренко-Вакуленко**, доцент кафедри, заступник завідувача кафедри; **Петро Зікунов**, секретар Національної спілки художників України; **Василь Гурін**, професор; **Микола Стороженко**, професор; **Валерій Вітер** — плакатист, живописець.

Віктор Бистряков, професор: «Шановні друзі! Я — щаслива людина, бо я живу. Разом з Ліною Костенко працюю над чорнобильською темою. Сподіваюсь, незабаром з'явиться нова виставка. Коли я повернувся до життя, зрозумів, як мало зробив. Так хотілось охопити все. Важкувато, але щастя в праці. А ще треба поспішати творити добро — у цьому найголовніша місія людини. З 1959 року я в Академії, тут видатні викладачі, є колеги, студенти — віддаю їм життя. Ще зустрінемося! Щастя Вам усім!»

6 березня 2013 року у виставкових залах НАОМА відкрилась **виставка творів** доцента кафедри рисунка **Віктора Свінарьова**.

В експозиції виставки було представлено майже п'ятдесят живописних полотен та графічних аркушів, які відтворюють широкий спектр творчих досягнень оригінального художника-маляра та рисувальника.

29 березня 2013 року у виставкових залах НАОМА відкрилась **виставка графіки “Земля батьків моїх”** професора НАОМА, керівника навчально-творчої майстерні вільної графіки, заслуженого діяча мистецтв України **Миколи Івановича Компанця**. В її експозиції було представлено понад 50 творів відомого українського митця, ілюстратора реалістично-романтичного спрямування.

Як художник книги Микола Компанець віднаходить виразний графічний еквівалент стилю письменника, талановито, іноді з тонким українським гумором інтерпретує сюжетні колізії, а також майстерно творить цілісний образ видання (“За двома зайцями” Миколи Старицького, 1967; “Наталка Полтавка” Івана Котляревського, 1969; збірка поезій Тараса Шевченка, 1974; “Маруся” Григорія Квітки-Основ'яненка, 1978; “Гуси-лебеді летять” Михайла Стельмаха, 1979; “Вечори на хуторі

поблизу Диканьки” та збірка повістей Миколи Гоголя, 1982, 1989; “Бурлачка” Івана Нечуя-Левицького, 1983; “Десять робітників” Михайла Коцюбинського, 1987).

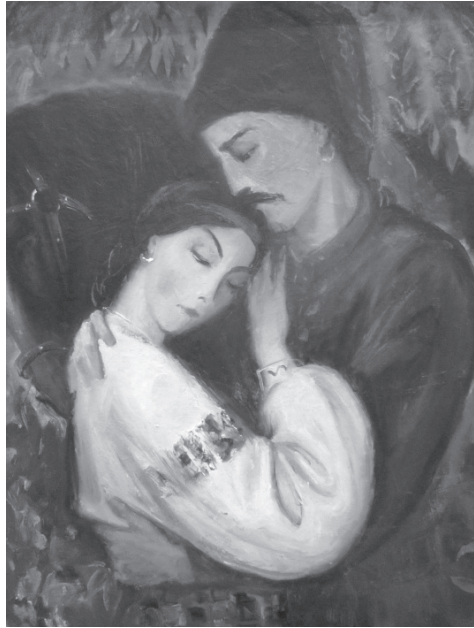
Чільне місце в експозиції посідають серії графічних творів, виконаних до 200-літнього ювілею геніального художника слова Миколи Гоголя (“Загублена грамота”, “Сорочинський ярмарок”, “Ніч перед Різдом”, “Мертві душі”), якими автор вводить глядача у містично-фантастичний світ творчої уяви письменника з лірично-поетичним трактуванням образів.

Митець є автором багатьох станкових графічних композицій, які яскраво заявлені у серіях: “Земля батьків моїх”, 1984–1994; “Седнівські мотиви”, 1990; “Зимове Закарпаття”, 1991–1993; “Двое”, 1991–1993, та в окремих творах – “Буг після дощу”, 1996; “Десна. Вечірні сутінки”, 1997; “Весняна повінь”, 1998.

Творчість професора Миколи Компанця є не лише помітним явищем в українському мистецтві, у класичному книговидаванні, а й чудовим прикладом високої духовності і творчого обов’язку перед майбутніми поколіннями художників.

4 квітня у виставковій залі НАОМА відбулась зустріч з **Валентином Васильовичем Скурльовим** (Санкт-Петербург) – вченим секретарем Меморіального фонду Карла Фаберже, кандидатом мистецтвознавства, істориком ювелірного мистецтва, експертом. В. В. Скурльов прибув до Києва, щоб вручити почесну нагороду фонду – Орден Франца Гербаума (головного майстра фірми Фаберже) професорові майстерні реставрації скульптури і творів декоративно-ужиткового мистецтва, художнику-реставратору вищої атестаційної кваліфікації Олександрові Івановичу Мінжуліну. На жаль, ця нагорода була вручена посмертно.

16 квітня 2013 року в НАОМА відкрилась ювілейна ретроспективна виставка творів живопису, графіки й акварелі “Через віки” професора кафедри рисунка **Юлія Миколайовича Ягченка**.

В. Свінар'ов. Їхав козак... Фрагмент. 1993

У представлених творах визначена вірність національній реалістичній школі, висока культура художнього мислення й громадянська позиція. Водночас живописні полотна, рисунки й акварелі пронизані енергетикою рідної землі, передають глибинну сутність зображуваного, часом лірико-поетичні й емоційні. Понад п'ятдесят років митець працює в Академії, передаючи свої знання і вміння студентам, намагаючись виховати учнів вірними традиціям українського образотворчого мистецтва, а також розвинути в кожного з них талант творчої особистості.

17 квітня 2013 року в приміщенні Національної академії мистецтв України відбулась презентація **виставки творів “Акварель”** народного художника України, дійсного члена Національної академії мистецтв України, її президента, ректора НАОМА, професора **Андрія Володимировича Чебикіна**. Вперше було представлено акварельний живопис не в контексті графічної творчості, а як самодостатній напрямок мистецької діяльності.

Акварелі маестро вражають розмаїтістю творчих ідей і реалізацій. Є твори, написані за уявою, де переважає декоративно-формальне вирішення. Вони монументально-узагальнені й площинні. Поряд з ними експонуються портрети, краєвиди, натюрморти, виконані з натури, які постійно присутні у творчому доробку майстра. Останнім часом Андрій Чебикін захоплюється плернерним живописом. На його думку, саме спілкування з природою, безпосередність враження від натури дає безкінечні можливості для філософських узагальнень, формальних композиційних вирішень. У його творах – сонячні краєвиди Південного Криму та Очакова, рідного Поділля, елегантні мотиви угорських місцевостей та Венеції. За словами художника, він не намагається застосовувати особливі прийоми, аби показати віртуозне володіння акварельною технікою, а послуговується лаконічними засобами, відтворюючи розмаїття світу. У своєму акварельному малярстві Андрій Чебикін, як істинний графік, часто вводить лінію, яка виділяє силует, використовує чорну фарбу для підсилення контуру, не обмежує розмаїття кольорових відтінків та кольорів. Вражає віталістична енергія, що випромінюється з акварельних аркушів розбурханого моря, буяння трав, композиційних варіацій людських постатей у краєвиді. Акварелі засвідчили невпинний мистецький пошук маестро. У них він відвертий, оптимістичний, імпульсивний.

На урочистій презентації виставки виступили: директор Інституту проблем сучасного мистецтва НАМ України, професор Віктор Сидоренко; український політик, Герой України Іван Драч; ректор Київської дитячої академії мистецтв, дійсний член НАМ України, народний артист України, професор Михайло Чембержі.

Представлені на щорічній **виставці-звіті асистентів-стажистів** твори об'єднала концептуальна ідея – звернення до класичної академічної школи, що є основою будь-яких трансформацій та інновацій, позначених професійною майстерністю, свіжим поглядом, духовністю.

У виставці взяли участь 20 асистентів-стажистів, які вдосконалюють свою майстерність у відомих педагогів, професорів академії: В. Забашти, М. Стороженка, М. Гуйди, Т. Голембієвської (живопис), А. Чебикіна, Г. Галинської, М. Компанця (графіка), В. Шості (дизайн), В. Чепелика (скульптура), Т. Тимченко, Ю. Коренюка (реставрація творів мистецтва), А. Александровича (сценографія та екранні мистецтва).

18 червня 2013 року в актовій залі Центрального будинку художника НСХУ відбулася **презентація виставки-конкурсу образотворчого мистецтва в'язнів “Переображення Господньою Любов'ю”**, організована Пенітенціарним душпастирством Української Греко-Католицької Церкви, Державною пенітенціарною службою України, Фондом Андрея Шептицького, Національною спілкою художників України, Музеєм Івана Гончара, де згодом відбулася виставка-конкурс.

Презентація проводилась з метою інформування про майбутню виставку-конкурс та про важливість процесу реінтеграції наших співгромадян.

У презентації взяли участь ієрей Костянтин Пантелей, керівник Відділу Курії УГКЦ з душпастирства у пенітенціарній системі України, художник Борис Єгіазарян, представники Міністерства культури України, Міністерства соціальної політики України, Державної пенітенціарної служби, Української християнської місії “Духовна та благодійна опіка в місцях позбавлення волі”, а також Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури.

Наприкінці навчального року відбулися **захисти дипломних робіт випускників академії**. У цьому році академію закінчили 156 випускників, в тому числі 5 іноземних студентів, з них магістрів – 67, спеціалістів – 89.

Ніна Саєнко,
заслужений діяч мистецтв України